

तत्रयदुक्तं कर्मभिरेव चेष्टादिकं करोति तदंगीकरोति दर्शयेति चित्तशुद्ध्यर्थिना एतान्येव कर्माण्यनुष्ठेयानि न पुनर्हिस्त्राणि पशुबन्धादीनीति भावः ॥ २० ॥ यत्पुनः संन्यासोऽलसैः कल्पित इति तत्राह अनारंभा इति ये कर्माणि नारभन्ते संन्यस्यन्ति त एव सुतरां धैर्यवन्तः वैराग्यबलेन जितकामत्वात् अत एव शुचयो रागादिमलरहिता ब्रह्मेति संज्ञा प्राप्ताः ब्रह्मज्ञा इत्यर्थः ब्रह्मविद्वद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेः यत्तु कृष्णत्रयवान्मुच्यन्ते इति तत्राह ब्रह्मणैव साक्षात्कृतेन ते संन्यासिनो देवान् देवकृषिपितॄन् अमृतानि हविः स्वाध्यायप्रजाख्यानि इच्छन्ति तादृशां स्तर्पयन्ति क्षणमेकं क्रतुशतस्य चतुःसप्तत्यायत्फलं तद्वामोतीत्यल्पकालकृतस्यापि ध्यानस्य महाफलत्वात् ॥ २१ ॥ यदुक्तमूर्ध्वयज्ञैः पशुभिः सार्धमेतौ तितन्तस्य प्राणा उक्ता मन्त्रैव समवनो यन्त इति श्रुत्युक्तेन ब्रह्मविदांगत्यभावेन विरुद्धमित्याशयवानाह सर्वेति न हि सार्वाम्यं सार्वभ्यं च प्राप्तस्य गतिर्भा गोवायुज्यतेऽतस्तस्य मार्गे देवा अपि मुह्यन्ति अपदस्य पद्यते गम्यते वस्तुस्वरूपमेभिरिति पदानि गुणास्तद्रहितस्य पदैषिणः गुणकामा देवाः एतेन मुक्तस्य सोपाधिकावस्थायां सार्वाम्यं वास्तवंतु चिन्मात्रत्वमिति दर्शितं तथाच सूत्रं एवमप्युपन्यासात्पूर्वभावादविरोधं बादरायण इति सगुणैकांतवादी जैमिनिः निर्गुणैकांतवादी औडुलोमिः अवस्थाभेदेन उभयमुपगच्छतो बादरायणस्य त्वविरोध इति भावः तदिदं द्वयं सर्वभूतात्म

कपिल उवाच दर्शय पौर्णमासं च अग्निहोत्रं च धीमतः ॥ चातुर्मास्यानि चैवासंस्तेषु धर्मः सनातनः ॥ २० ॥ अनारंभाः सुधृतयः शुचयो ब्रह्मसंज्ञिताः ॥ ब्रह्मणैव स्मृते देवांस्तर्पयन्त्यमृतैः पिणः ॥ २१ ॥ सर्वभूतात्मभूतस्य सर्वभूतानि पश्यतः ॥ देवापि मार्गे मुह्यन्ति अपदस्य पदैषिणः ॥ २२ ॥ चतुर्द्वारं पुरुषं चतुर्मुखं चतुर्धा चैनमुपयाति वाचा ॥ बाहुभ्यां वाच उदरादुपस्थात्तेषां द्वारं द्वारपालो बुभूषेत् ॥ २३ ॥ नाक्षैर्दीव्येन्नाददीतान्यवित्तं न वायो नीयस्य शृतं प्रगृह्णात् ॥ क्रुद्धो न चैव प्रहरेत धीमांस्तथास्य तत्पाणिपादं सुगुप्तं ॥ २४ ॥ नाक्रोश मृच्छेन्न वृथा वदेच्च न पैशुनं जनवादं च कुर्यात् ॥ सत्यव्रतो मितभाषोऽप्रमत्तस्तथास्य वाग्द्वारमथो सुगुप्तं ॥ २५ ॥ नानाशनः स्यान्न महाशनः स्यादलोलुपः साधुभिरागतः स्यात् ॥ यात्रार्थमाहारमिहाददीत तथाऽस्य स्याज्जाठरी द्वारगुप्तिः ॥ २६ ॥

भूतस्येत्यपदस्येति विशेषणाभ्यां दर्शितं ॥ २२ ॥ ननु कथमात्मनो द्वैरूप्यं कथं वा तत्र देवानामपि मोह इत्याशंक्याह चतुर्द्वारमिति एनं सर्वात्मानं अपदं पुरुषं शरीरांतःस्थं वाचागुरूपदेशेन चतुर्धा विराट्सूत्रांतर्यामिशुद्धरूपेण उपयाति अवगच्छति अतः सोपाधिकाऽनुपाधिकरूपेणात्मनो द्वैविध्यं युक्तं ननु सर्वेषामात्मत्वात् सर्वदेवाय मवगत एवास्तीत्याशंक्याह चतुर्द्वारं चत्वारि बाह्वादीनि द्वाराणीव पिधाय कानियस्यतं चत्वारि देहेन्द्रियमनो बुद्ध्याख्यानि मुखानीव भोगसाधनानियस्यतं आत्मापि कर्मादिभिरावृतत्वाद्भोक्तृत्वादिरूपेण अन्यथा ग्रहणादावृत एवेत्यर्थः बाहुभ्यामिति कर्मोपलक्षणं भोगप्रदेन कर्मणेत्यर्थः हेत्वर्थे पंचम्यः वाच इति कर्मकांडतंत्रांतरोयसिद्धांतानां ग्रहणं उदरोपस्थयोरपि विपरीतप्रवृत्तिहेतुतया आत्माऽवरकत्वं एतैश्चतुर्भिर्निर्मितैस्तेषां देवानामपि द्वारं पिधानमस्ति दृस्थगने अस्माद्भावे च अतो द्वारपालो बाह्वादीनां पालको विनियन्ता बुभूषेत् भवितुमिच्छेत् ॥ २३ ॥ नियमनप्रकारमाह नाक्षैरित्यादिना अयोनीयस्य नास्तियोनीयं योनि संबंधो यस्य स तथा तस्य शृतं हविर्न प्रगृह्णात् न प्रतिगृह्णीयात् पंचमलकारोयं लिङ्गर्थे लेट् योनि संबंधायोग्यं ननु याजयेदित्यर्थः तथाच स्मृतिः यथा कन्या तथा हविरिति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥